

NEDERLANDSCHE

BRANDWEER-COURANT.

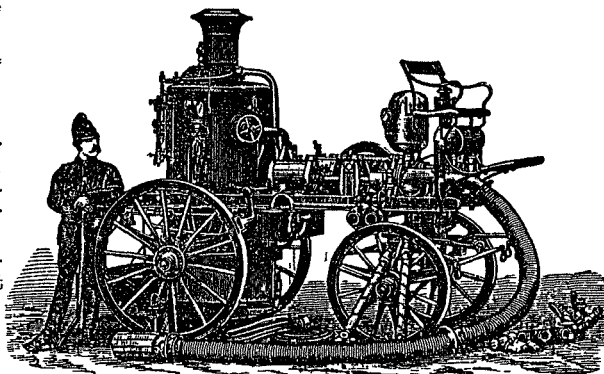
AMSTERDAM.

's GRAVENHAGE.

ABONNEMENT:

De Nederlandsche Brandweer-Courant verschijnt voorloopig 1 maal per maand. Zij kost, vooruitbetaalbaar, voor een geheel jaar f 2,30 franco binnen het Rijk.

Proefnummers worden alleen gezonden na ontvangst van 25 cent in postzegels.

ADVERTENTIE:

De prijs der advertentiën bedraagt van één tot zes regels 75 cts., elken regel meer 15 cent.

Bij driemaal plaatsing wordt tweemaal berekend, terwijl bij abonnement aanzienlijk rabat wordt toegestaan.

Uitgegeven onder medewerking van verscheidene specialiteiten op het gebied van brandwezen, ingenieurs en architecten, door
 W. P. M. PENDERS, te GRAVE,
 aan wien men alles, de redactie en administratie betreffende, gelieve te zenden.

Over eene reorganisatie van het Brandwezen hier te lande.

Wanneer wij een blik werpen in den toestand van het brandwezen in den vreemde b. v. Duitschland, dan worden wij tot eerbied en ernst gestemd over de wijze waarop daar de brandweeren zijn georganiseerd, en welken steun zij ondervinden van Staatswegen.

Eene vergelijking van het brandwezen hier te lande met dat van Duitschland zal voor ons eenig licht kunnen verspreiden en daarenboven aan ieder onzer aanschouwelijk maken hoeveel hier te lande nog te verbeteren valt en tot op welken hoogen trap van ontwikkeling het brandwezen daar geklommen is. Terwijl in Duitschland, want wij willen dit land alleen tot voorbeeld stellen, geen moeite ontzien wordt om zoowel plattlandsbrandweeren als die der steden tot de volmaaktheid op te voeren, verkeerden hier te lande deze soot brandweeren meestal in een erbarmelijken toestand zonder contrôle, zonder ontwikkelde overheidspersonen, zonder behoorlijke blusmiddelen en beantwoorden deze aan haar doel, wat constructie betreft, dan zijn ze meestal op die wijze verwaarloosd en verkeerden in een straat, waarin zij nauwelijks aan haar doel zullen beantwoorden. Op die wijze is het dan ook niet te verwonderen dat de gebouwen, op de plattlandsgemeenten, waarin een brand uitbreekt meestal reddeloos verloren zijn.

Sommige lui beweren, dat op de plattlandsgemeenten de bekamping van branden tot de onmogelijkheid behoort. Maar wie zoo redeneert heeft zeker nooit een blik geslagen in de reorganisatie van het brandwezen in onze groote steden, ook daar was men eertijds niet bij machte een brand van grooten omvang te blussen, doch de nieuwe werktuigen, de technische ontwikkeling der beambten aan de brandweer verbonden, zijn eenmaal de vijanden geworden van den grootsten brand. Zou men niet tot een zelfde doel kunnen geraken op het plattland, zou het zelfs niet een noodzakelijkheid zijn van den Staat om in dezen te voorzien? Zeer zeker, want het geldt de veiligheid der burgers; elke statsburger heeft recht op evenveel bescherming, en waar de gemeente onwillig blijft in het verzekeren der veiligheid, daar is de Staat verplicht tusschenbeiden te komen. In bijna elke gemeente bestaat een brandweer, men treft er aan, ofschoon meestal in den treurigsten toestand, spuiten en andere blusstoestellen, maar eensdeels de onvolmaaktheid der blusmiddelen anderdeels weder de onvolmaakte ontwikkeling van het brandweercorps zijn oorzaak, dat een uitgebroken brand, reeds heeft uitgewoed vooraleer de brandweer in staat is water te geven. Is deze toestand niet treurig in een staat als Nederland, waar men zich toch onder de meest ontwikkelde volken rangschikt? Moeten we het niet betreuren dat hier te lande aan

dit algemeen belang zoo weinig de aandacht werd geschonken?

Wanneer eene reorganisatie op het gebied van het brandwezen plaats had, dan zou elke burger daarmede gebaad worden, en de hinderpaal is niet onoverkomelijk. De meeste gemeenten zijn voorzien van blusstoestellen waarvan de meesten uitschitteren door onvolmaaktheid; wanneer nu de kwaal werd weggenomen en men wijdde wat meer de aandacht aan het brandwezen en daarmede in verband verwisselde men de ongeschikte spuiten voor degelijke practische machines en men stelde pogingen in het werk om overal de brandweercorpsen tot op een zekere hoogte te ontwikkelen, zou dan elke burger niet met meer rust zich te bed begeven, zou dan niet een grooter percentage van de branden gebluscht worden? De uitgaven voor de brandweer zouden op den duur verminderen, omdat het onderhoud der nieuwe machines, wegens de eenvoudige constructie, afneemt. Onzes inziens is dit een onvermijdelijk gevolg en een indirect belang is er aan verbonden, want daarbij komt nog de gemakkelijke behandeling. Ook nu kost de brandweer groote uitgaven en wat ontvangt men thans in ruil daarvoor, weinig of niets! Van een reorganisatie zal men de heerlijkste vruchten plukken, en er zich een verwijt van maken, waarom niet eerder daarmede begonnen. Maar wij hopen nu op beter, Nederland boogt heden op een nieuw Ministerie, het oude heeft in dezen toestand berust, wij vertrouwen dat bij het nieuwe M. onze stem niet zal wezen, die des roependen in de woestijn, maar weerklank zal vinden, vooral daar waar dit belangrijke vraagstuk ter sprake behoort te komen, en wij kunnen de verzekering geven, Nederland zal dankbaar daarvoor wezen.

Van niet minder belang voor de bevordering der wetenschappelijke kennis op gebied van het brandwezen zou zeker zijn, de oprichting van een *Brandweerbond*, waaraan hier te lande eveneens behoefte bestaat, en waarvan elke brandmeester ambts-halve lid behoort te wezen. De brandweerbonden in Duitschland hebben medegewerkt om het brandwezen tot die hoogte op te voeren, waarop het zich tegenwoordig bevindt en dergelijke voorbeelden treft men niet alleen in Duitschland aan maar ook in andere landen, en ook hierin vragen wij steun van den staat. Laat ons toch geen hulp versmaaden. Geen der drijfveeren, in staat de wetenschappelijke vlucht van het zoo omvangrijke brandwezen te doen stijgen mag verzuimd worden. De vereenigingen kunnen een gewichtige rol spelen in het leven der brandweeren.

Wij vertrouwen, dat in Nederland evenals in den vreemde, de wil goed zij, om den weg van voorspoed en wedergeboorte, van dezen tak van volksveiligheid, te vinden.